

քելեն Ս. Յակոբ, 1858ին, և Ս. Հոգի մատրան կը նուիրեն մէջ մէկ արծաթապատ եւ ոսկեզօծ աւետարան, ի յիշատակ իրենց ննջեցելոց:

ԱՔՐԱՀԱՄ ՍՐԿ. ՍՍՄՈՒԷԼԵԱՆ, ՊՈԼՍԵՑԻ, ՄԲ.—1729ին ընդօրինակած է Պասմուրիւն գործոց եւ շինութեանց Գրիգոր Պասրիարի Շիրայալիի գիրքը:

ԱՔՐԱՀԱՄ, ՊԵ.—Ս. Տեղեաց ազգային սեփականութեանց համար անձամբ Մէքքէ կ'երթայ և 629ին Իսլամոց Ամիրապետէն կ'ստանայ հրամանագիր մը, որուն վրայ ապա կը հիմնուին Օմարի և Սալաէտիւնի հայ քրիստոնէից տուած հրովարտակներն:

Օմար Սաղապա Պաղեստինը գրաւելէ վերջ, 640ի միջոցին Ս. Յակոբայ Միաբանութեան պետ կարգած է Աբրահամ եպիսկոպոսը, որ Գրիգոր եպիսկոպոս եղեսիացիին հետ Ամիրապետ Ալիէն ևս 641ին հրովարտակ կ'ստանայ: Շէյխ իւլ Համպալի արարացի պատմիչը Մէքքէցի Շէյխի մը ճամբորդութիւնը նկարագրող գործին մէջ կը յիշէ սոյն Աբրահամ եպիսկոպոսը: Ինչպէս նաև Յոպպէի Հայոց վանքը, ընդ իշխանութեամբ Աբրահամու (ՅՊԵ. էջ 31-32):

ԱՔՐԱՀԱՄ Բ., ՊԵ.—Երուսաղէմի Միաբանութեան պետ կը կարգուի 885ին Աշոտ Բագրատունւոյ ժամանակ, 24 տարի իշխանութիւն կը վարէ (ՅՊԵ էջ 34):

ԱՔՐԱՀԱՄ Գ. ԵՐՈՒՍԱԳԷՄԱՑԻ, ՊԵ.—Ասոր օրով Սալաէտիւնը կը գրաւէ Երուսաղէմը Լատիններէն, ինչպէս նաև Հայոց Ս. Յովակիմ Աննա եկեղեցին. 1187ին, ըստ Հաննէի (էջ 89), գրաւելուց և հետո Հայոց Ս. Յակոբայ վանքը, բայց աւանդութեան մը համաձայն, եկեղեցին եօթն տարի փակ պահելէ վերջ, կը շնորհէ Հայոց, Աբրահամ Գ. ի խնդրանաց վրայ: Թուղթ Գրիգոր Տղայ կաթողիկոսի (1173-1193) առ Սալաէտիւն, ըստ արարացի պատմչաց (ԺՊԵ. Ա. էջ 166-68): Զէքի Էտիւն արարացի պատմիչը իր Յարութիւն Երուսաղէմի գիրքին մէջ կը յիշատակէ այս Աբրահամ եպիսկոպոսը: Ս. Յակոբայ փոքր գաւթին մէջ, Արեղաթաղին տակ, կը գտնուի անոր տապանաքարը, հետեւալ արձանագրութեամբ.

«Այս է տապան և պահարան,

Աբրահանեալ մարմնոյ տեան